

ДМИТРИЙ БИЛЕНКИН КАКТО НА ПОЖАР

Превод от руски: Пламен Николов, 1978

chitanka.info

ВКЛЮЧИ СЕ ПЪРВА ПРОГРАМА. Намалявайки скоростта, апаратът премина в дрейф около централното светило. Разтвориха се външните щитове, подадоха се локаторите, оживяха акумулаторите за информация. Плъзгащото се в хладните пространства тяло заприлича на разцъфнала черна роза.

Датчиците като сюнгери поемаха цялата разногласица от космически полета и излъчвания. От време на време зад апарата припламваха огнени езичета, тогава неговата орбита се обвиваше, ту около една, ту около друга планета. Към тях зорко и съсредоточено се вираха чашоподобните локатори. Но към повърхността на планетите разузнавачът не се приближаваше.

Изведнъж неговите прибори засякоха радиопредаване...

ВКЛЮЧИ СЕ ВТОРА ПРОГРАМА. Апаратът напусна звездоцентрическата си орбита. Сега той стесняваше кръговете около избраната планета. Неговият аналитичен блок бързо и умно фиксираше всички идващи от там радио- и видео сигнали. И когато структурата на езичите на чуждия свят беше разбрана, се ВКЛЮЧИ ТРЕТА ПРОГРАМА.

* * *

— „Еридан“, вие сте се побъркали!!! На четвърта, казвам, на четвърта! Какво-о! „Плутон“, само вие ни липсвахте...

Това, че „Еридан“ се смъкваше от космоса с неизправни двигатели — това още беше половин беда. Че мрежата от околземни станции беше заприличала на стъкларски магазин, където е влязъл слон — също. Но аварията на централния кибернетичен мозък... Сега всичко зависеше от самообладанието на Тан Ростов, от ловкостта на ръцете му и здравината на гласните му струни. Ако диспечерската се беше запалила едновременно и от четирите си ъгъла, суматохата щеше да е по-малка. Видеофоните вилнееха като запаленковци в минута на гол, наземните служби ревяха едновременно по пет канала, на пулта се мятаха в истерика операционните сигнали, а отгоре на всичко във връзката се намеси и „Плутон“.

— Незабавно!...

Изпотените му помощници едновременно обърнаха глави.

— Превключете всички към спомагателните центрове! Всички!

— Даже и...

— Даже и! Всички!

— „Плутон“ все още не е получил от вас команда, това е нередност — с мазен глас напомни за себе си орбиталният транспортър.

— Вървете по дяволите! — изръмжа Ростов — „Еридан“, ей, „Еридан“! Господи, що за тъпащи...

— Ще се опла...

С лакът (пръстите му бяха заети) главният диспечер прекъсна връзката с „Плутон“. На него съвсем не му беше до орбиталния транспортен, нито пък до каквото и да било на света освен „Еридан“. Би ли могъл да го разбере някой, освен диспечер? Той със сила отблъсна ръката на помощника, която му пъхаше слушалката на видеофона. И в този момент, сякаш нарочно, заглушавайки думите, на вълната на „Еридан“ се вмъкна чуждо предаване! Светът сигурно се беше побъркал.

— Ей, на вълна 8119, изчезвай веднага! Моментално! Не на тебе „Еридан“, не на тебе... 17–15, давам на „Еридан“ 17–15, сектор В, резервен! Не чувам потвърждението!

Как не! Нахалникът и не мислеше да се маха от вълната. Той си редеше нещо свое и гласът на „Еридан“ се губеше в смущенията, като писукане на комар в рева на бивол. Тан направо побеля от ярост.

— Вън от космоса... — той зарева така, че в очите се появиха червени кръгове — 8119 — ВЪН!

Като че ли помогна. Вълната се очисти. „Еридан“ разбра най-накрая какво се иска от него, изчислителният център се справи с повредата. Уф!...

И едва сега, когато можеше да се отпусне на креслото, да запали цигара и минута да не мисли за нищо, паметта му изведнъж плисна в съзнанието фраза от онова, чуждото предаване. Тан Ростов не можа да поднесе цигарата към устата си. Той така и замря с облещени очи.

* * *

Аналитическият блок на разузнавача три пъти оцени ситуацията. Три пъти провери получените данни. Грешка нямаше. В отговор на дружеското послание от името на далечна планета последва енергична и недвусмислена заповед да се маха. Два пъти повторена, граничеща с оскърбление заповед.

Автоматът нямаше гордост, но гордост имаха неговите създатели. Те бяха предвидили възможността за враждебен отказ и затова незабавно се **ВКЛЮЧИ ЗАПАСНАТА ПРОГРАМА**.

Локаторите мигновено се прибраха в гнездата си, щитовете се затвориха, апаратът промени посоката си, зад неговата кърма се появи пламък. След един час, системата на негостоприемната звезда, отхвърлила дружбата с една от древните цивилизации на Галактиката, се скри от погледа.

Публикувано във вестник „Технически авангард“, брой 159/1978

г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.